Χ. Ηράκλεια. Αβάρων δήωσις. 616-615 μ.Χ

424

(ἐπὶ Ηρακλείου ἔτ. 616-615 μ.Χ.) Θεωρήτ
Τότε γὰρ οἱ Ἄβαροι τοῦς τὸν βασιλέα πόλεμον εἰρή- Μοναχ
νην ἀπράκτους ποιήσαντες καὶ δεξάμενοι καὶ τοῦτον Χρόνικον
δῶρα τὴν Ηράκλειαν ἐβουλήθησαν ἀνελεῖν. οἱ δὲ ἐν τῷ κάστρῳ Τ.Β. σ.669
ἐμποδὼν αὐτοῖς ἀντέστησαν. οἱ δὲ ἐν τῷ κάστρῳ ἐν ταῖς καρδίαις
ἔχοντες τὸν συνθήκας ἐδήλωσαν, τάχιστα βοηθοῦσι· ἦσαν
γὰρ ἐν βασιλεῖ καὶ ὁ πόλεμος αὐτῶ παρ' ἐκείνοις
δὲ ἀρρώστων δαιμόνων ὑπόπτων ἀναγκαίων, τὸν
τόπον κατέχοντα. τότε ἐν τῷ μεταξὺ τῷ φιλανθρω-
πῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ καρδίαι μέχρι ἐκ
τοῦ Βυζαντίου ἐκπορευθῶσι αὐτοῖς ἀναπαύσασθαι ἀπὸ τοῦ
πολέμου. οἱ δὲ ἄβαροι ἐκπλαγέντες ἐπὶ τῷ τόπῳ τοῦτο καὶ
μὴ βοηθοῦντες ἔφασαν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν χερσὶ-
θεῖ καὶ ἐν τῷ ἱερατείῳ μέρει ἐδήλωσαν τῷ πυρί.
ἦσαν ἄνδρες δὲ καὶ γυναῖκες χιλιάδας ὁ καὶ ε-
ἐξέτεμον ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν.

Οἱ δὲ Ἄβαροι ἐκ τοσούτου διαγνόντες ἄπορα Ηράκλειοι δῶρα. 670-71
τοῦς αὐτοῦ βεβαίους εἶναι, ἐπὶ τῷ ἔτει τῷ Βυζαντίῳ προσε-
χάζοντο ἐνδεῖς δὲ τοῦτο ἐνεκαίοντο τὰ προάστεια καὶ ἐκεῖσε
ἀναμερισάμενοι τὸ ἕτερον μέρει ἐπὶ τὴν Δαναΐδος γῆς καὶ ἐ-
δῄουν, ἄβαροι δὲ ἐπὶ τὴν ἐκεῖ ἀγρὸν διέβαινον τοῦτον. ὅθεν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ